

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hirde-
tések és ezeknek díjai, va-
lamint a felszólamlások küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scva 1 korona.

Közbiztonságunk.

(T. G.) Nap-nap után merülnek föl panaszok közbiztonsági intézményeink rendezetlensége miatt, a napokban is járásunk főtisztviselője mondott szigorú kritikát az előjáróság néhány tagja előtt rendőrségünk lanyha eljárása fölött, különösen az éjjeli csendháborítások gyakori jelenségeiről, valamint a közutakon tapasztalható rend és tisztaság hiányairól.

Hát biz ezek általános tapasztalati tények, de bár ezek fennállanak, mindazokért rendőrségünket okolni nem lehet 77 féle oknál fogva, melyek közül csak azt, az egyet említjük föl, hogy rendőrségünk tulajdonképen — nincs is, tehát nincs a ki fékezze az éjjeli korcsmázó bárdolatlan fiatalság közbotrányt okozó utcái kedvteléseit, melyek az éktelen kurjongatásokban, kerítések döngetésében, növevények ki-csavargatásában s végezetül utcái verekedésekben nyilvánulnak.

Rendőrségi intézményünk még abban az ősi alkotásban eksistál, mikor még egyéb dolga nem volt, mint vesztett és talált tárgyak, olcsó hus kimérés, tűz ellen, víz ellen való védekezés, dobszóval való fontos és komikus közhírré tétele, no meg hébe hóba elmenni a bíró uramért, — ha valami „baj“ kiütötte magát — oda a hol nem búsulnak.

Am de az idő kerekének sebes forgásával a közkivánalmak is módosultak; a népesség szaporodása, a belterület nagybodása, sűrűsödése, a külterületek mind inkább való benépesedése, a lakosság raffináltabb érintkezési viszonyai, az enyém tied közötti különbségek élesebb, a fejlettebb viszonyokhoz mérten több hatósági meghatározások közvetítése mind inkább oda szorítják, vagy legalább is oda kellene, hogy szorítsák az intéző köröket, hogy rendőrségünk fejlesztése lépést tartson egyéb fejlődési viszonyainkkal s az azokból természetesen származó közkivánalmakkal.

A mi rendőrségi intézményünk áll egy rendőr biztosból, egy káplárból, 5 gyalog és két lovas szolgából.

Ilyen apparátusa akármelyik közép-birtokosnak is van csupán a maga kényelmére és személyes igényeinek kielégítésére.

Már pedig egy 13.000 lakost számláló 22.000 katasztrális hold területű község, mint erkölcsi testület van akkora úr, mint egy közép birtokos, sőt mint akár melyik nagybirtokos is, hát aztán mennyi ennek az igénye a közbiztonság és közérdekek tekintetéből?

A rendőrbiztos irodai teendőkkel van agyonnyomva, tehát a tulajdonképeni közrendészet fölött való ténykedésektől el van vonva.

A káplár annak a 16 hivatalnoknak s

ugyan annyi hivatalnak kifelé való rendelkezéseit, a 7 tagból álló szolgálta személyzet teendőit tartja számon s ellenőrzi a rendelkezések pontos végrehajtását, ügyel a városportáján a rendre, a tisztaságra, a szolgálta maga viseletére, lámpásokra, kályhákra, meg azokra a ménkü sok kolompokra, melyek ott rángattatnak a városháza falain egész álló nap, ezeken kívül végez irodai munkát is: nyilvántartja azokat a rengeteg kézbesítéseket, melyek különféle hatóságoktól, bíróságoktól, katonaságoktól, bírásokból az ő kezén mennek keresztül és mindezeket csinálja úgy a hogy tudja, saját maga józan eszétől.

Az a 7 szolgálta pedig kihord a lakoságnak évenként mintegy 12000 személyre szálló bírósági kézbesítést, azokat felolvassa, megmagyarázza, 2000 árvaszéki határozatot, 2000 katonai behívót, vagy 1000 ujoncz idézőt, ugyanannyi népfelkeltési kötelezettek idézőjét, hozzá számítva ezek hozzátartozóinak a beidézgetéseit is, — 500 beoltásra kötelezettek idézőjét; összeirnak 3000 lakó szobát, 1500 konyhát, az ördög tudja hány kamrát, padlást, istállót, és nyitott helyiséget, 3000 lovat, 1000 szarvasmarhát, 1000 juhot, 500 kocsit, szekeret, behi 2000 egyént szóbeli üzenetre, megy a végrehajtóval hét számra zálogolni, össze ír 1500 kuttyát, 1500 kas méhet, Isten tudja hányezer tyukot, libát, kacsát,

TÁRCZA.

Jóska cigány.

Jóska cigány! Nagy a bajom,
Beteg lett a lelkem;
Nagy bajomból, bánatomból
Ki gyógyít meg engem?
Bogár szemü barna kis lány
Vitt bele a bajba,
Bogár szemü barna lánynak
Lettem örök rabja.
Ver érte a sötét bánat,
Ver keserü átkom;
Vedd szivedre, sirasd meg a
Boldogtalanságom.
Húrod legyen beteg lelkem
Hú vigasztalója,
Boldogtalan szerelmemnek
Igaz siratója.

B. Gy.

Búcsúztató.

(Karczolat.)

Az esti harangszó jó ideje elhangzott már, s vele együtt elhangzott a pacsirta dal is.

A zöld lombok között már csak néhány szóval meg a csalóány édes, fájó éneke.

Rezeda s jázmin illatát messze elhordja a langyos esti szellő az éj idilikus csendjében.

Az égen játszi báránnyfelhők úszkálnak a légen át, pajkos enyelgést folytatva a pislogó félholddal.

Minden oly szép, oly fenséges, mint ha az éden e helyre volna varázsoltva.

Miért is van hervadás a világ felett?

Miért nem marad meg minden a maga elbűvölő szépségében?

Ha a tavaszt soh' se váltaná fel a perzselő nyár, — ha a nyarat nem követné a hervasztó ősz, — ha fagyos tél nem következne ezután; milyen szép is volna akkor az élet.

A Teremtő jól intézte ezt így.

Azért rendelt szomorú ősz, kopár telet, hogy annál jobban örüljenek a kikeletnek.

Mint a természetnek, úgy az emberi életnek is megvan a maga négy évszaka. Legboldogabb korszaka a virágnitő tavasz, midőn a lélek még igazán tud örülni és — — sirni. Mert „köny a boldogságnak egyik alkatrésze.“

Ehhez azonban hozzá lehet tenni, hogy kivéve azt a könnyet, mit a letűnt boldogság romjaira ejtünk.

A kis város közepén, lombos kertről körülvett uri ház ablakai nyitva vannak; csak a sárga zsaluk vannak jól lehuzva s a fehér ruletták leeresztve, hogy a hold rá ne világítson a szunyadó szőke angyal före.

Hja! Arra még a holdnak is tiltva van most már rámosolyogni.

A fiatal leány alszik. De mintha álma nem volna valami édes, nyugodott, mert izgatottan forgatja a fejét a hófehér, csipkés, rózsaszín szalagos vánkuson. Közben-közben halk sóhaj száll el ajkáról s a kis párna mintha nedves volna kipirult arca alatt.

Talán sirt álmában?

. . . Lehetetlen . . .

Sokkal komolyabban tudja ő felfogni az életet, mintsem hogy még álmában is sirna. Hiszen már nem kis gyermek.

Azonban mégis meglehet. — Hiszen az ébren elfojtott, megiltott könnyeket oly jól ki lehet sirni álmunkban, — a nappal visszatartott, ki nem mutatott bánat felzokoghat akkor, mikor nem látja, nem hallja senki.

Őt ugyan nem így nevelték . . . Mire való volna az?

Nem ábrándokból, holdsugarakból él az ember . . . A vagyon az első . . . A többi mind mellékes.

Ez az elv a háznál.

De mégis ki tudna egy tizenhétéves fiatal leányszívbe belátni.

A vas rács kerítés ajtaja most megnyílik. Tizenkét szál cigány lépdél be egymásután rajta. Hónuk alatt a hegedű. Csöndesen óvatosan lépkednek, hogy a kisasszony föl ne ébredjen addig.

De mintha nem is tizenketten, hanem tizenhárman volnának.

malaczozt, galambot, — fölbecsülik a határban buzával, rozsszal, tengerivel, burgonyával takarmánnyal bevetett területek menyenyiségét, ügyelnek a piaczi rendre, járdákra, közutakra, hidakra, árkokra, árok ásókra, úttöltőkre, szerbtövis irtókra, helyehagyott szolgálókra, csavargókra, — hordanak téglát, a középületekhez, fát a közterekre, szivart, dohányt, gyufát a hivatalnokoknak, kísérnek állami végrehajtót, csendőrt, kiutasított egyéneket, tolonczokat, kóbor olázcigányokat, — egész télen keresnek — de nem találnak — éjjeli strázsákat, s hogy némi szórakoztató passziójuk is legyen, minden vasárnap éjjel sétálhatnak duhajkodó legények csittitása szempontjából.

És mindezeket csinálják úgy a hogy tudják, saját maguk józan eszűktől, mert teendőjükre, maguk tartására, hatáskörükre és működésük felfogására nem tanítja ki őket senki, az elcsapott szolga liberiját felveszi az új szolga s azzal együtt fölvette mindazt, a mit egy rendőrnek tudnia kell — legalább mi azt hisszük.

Az ilyen magától ki-agyusztálódott rendőrségi közeg nem tudhatja azokat az eszközöket és módozatokat, mely által eleje vétethetnek az éjjeli betyárkodásoknak, a járdákon való lökdösődéseknek s az intelligensebb egyének inzultálásainak s minden e fajta virtuskodásoknak.

Itt is, másutt is, voltak is, lesznek is rendetlenségek, de azoknak folyton szemeltartása, fékezése által legalább nem fokozódnak, sőt apránként kiüríthetők lesznek. Ám de ehhez szükséges a közegeknek alapos beoktatása, ténykedéseik pontos ellenőrzése s szakszerű rendszeres útmutatásokkal való ellátása. Van ennek sokféle módja, csak tudni és akarni kell azokat alkalmazni és pedig rendszeresen, nem pedig ötletszerűen, melyben aztán meg a nagy közönség nem tud alkalmazkodni s folyton keringenie kell az ötletszerű rendőrségi intézkedések utvesztőjében.

Változtatni kell egy másik ósdi intézményünkön is, mint a milyen a téli éjjeli

strázsavetés, a melynek sem értelme, sem célja nincs, mert ama közegek, kik ezen strázsákat ellenőrzik, számbatartják, éjjelenként úgyszólván összeolvassák, elég lenne magát az éjjeli őrököt teljesíteni, s daczára a nagy ellenőrzésnek, strázsá soha sincs ott a hol kellene lennie; itt meg az a hiba, hogy az ellenőrzési műveletek rendszeresek, holott ezt már ötletszerűen kellene intézni. E tekintetben pedig tanulmányozni kellene más városok intézményeit mert bizony az ilyen dolgokat senki se szophatja ki az újjából.

Most pedig szépen engedelmet kérünk, hogy ebbe bele ártakoztunk, de hát „Fiat ordo . . . stb.

Róm kath. lelkész választás.

Az abonyi uradalom mint kegy-uraság, Huszár Antal volt apát-plebános elhalálózásával megüresedett abonyi róm. kath. egyház lelkészi hivatalának betöltése tárgyában a rendkívüli közgyűlést, Neppel Ferencz uradalmi igazgató f. évi október 4-ik napján délelőtt 11 órára tűzte ki a fogadó nagy termébe.

Ezen a közgyűlésen jelöl tehát az uradalom egy vagy több pályázót a váci püspökség elé megerősítés végett.

A lelkészi állásra három pályázat adtatott be, és pedig ft. Léva Mihály újszászi plebános, ft. Hirling János helybeli adminisztrátor és Szirmay Béla nándori adminisztrátor pályázatai.

A választás — az eddigi kilátások szerint — minden valószínűséggel, a két első pályázó között lesz.

Az uradalom tagjai között az a megállapodás jött létre, — de meg a püspöki leiratnak is az az intentiója, hogy a közgyűlés csak egy jelöltet terjesszen föl megerősítés végett.

Hogy a kettő közül ki lesz fölterjesztve, hogy az uradalom tagjainak szavazat többsége kire esik, az természetesen a közgyűlés után lesz megtudható.

— Ne azt húzd Jóska, — szomorubb bűcsűztató kell nekem. — Azt a másikat húzzad, — tudod már . . . Józsikám! csak szépen húzzad.

Jóska primás szót fogadott. Tudja ő, mi a cigány becsület. Ma este ugyancsak remekelt; úgy sirt a hegedű a kezében, hogy a kő szivből is könnyet facsart volna. Így még akkor sem játszott, mikor a radnótai uraság az az országos hírvagy nagy duhaj — százas bankót ragasztott a homlokára.

Jóska talán sejtette, hogy ez az utolsó éjszakája a „nagyúrnak“, azért húzta olyan kesergően:

„Sirassatok, ha meghalok,
Bánatterhes csalóányok,
És ti hervadó levelek
„Temessetek el engemet.
Szemfödöm a bánat legyen,
Úgy sincs nekem más egyebem;
Hogy ne legyek egész árva,
Elviszem a másvilágra.“

Azután meg azt húzta, hogy

„Megkérdeztem, egy virágtól,
Mely egy siron nőtt magától:
Enyhül-e szívem fájdalma,
Ha rám borul a sirhalma?
Azt felelte a kis virág:
Nem nyujt enyhét a más világ;
Kinek ily nagy bánata van,

A kettő közül bár kire essék a választás, az abonyi róm. kath. egyház ügyeinek vezetése legjobb kezekben lesz. Mindkét pályázó szeretetre méltósága, megnyerő és tiszteletre méltó társadalmi szereplése köz tudomású dolog, s így a választás eredménye az egész lakosságnak — vallás különbség nélkül — öröme és nagymegnyugvására fog szolgálni.

T. G.

A homoki szőlők.*)

Nem a filoxera, nem is a régi szőlők pótlása, nem is népáttelepülési szempontokból fontosak a homoki szőlők Magyarországon, hanem mint egy egészen új nemzeti termelési ágának nagy a horderejük.

A futóhomokterületek betelepítésével sok-sok millióval szaporodott a nemzeti vagyon, nemcsak az eddig értéktelen területek nagy értékelődése folytán, de az évi terméshozamok, a jól díjazott óriási munkatöbblet által is, amivel a nagyhomokterületek szőlő gyanánt való művelése egybe van kötve.

Csak kishitű emberek emlegethetnek érdekdifferenciákat a homoki és a hegyi szőlők között. Nemzeti érdek az, hogy mind a két termelési irány felviruljon még akkor is, ha az összes hegyiszőlők újra telepítetvén az új homoki szőlők, mint a filoxera előtti szőlőterületek megnövekedése fognak is szerepelni hazai bortermelésünkben.

Ha van termelési ág, úgy a szőlő, amely kellő körültekintéssel, kellő előrelátással megtűri még a tultermelést is,

Ez az előkészítés, ez az előrelátás a gazdasági politika dolga, annak e téren való szerepéről majd alábbi fejezeteinkben szólunk.

A homoki szőlőtermelés is, a mainál nagyobb gondot érdemelne. Bizonyos fokig mostoha gyermekként bánik vele az állami gondoskodás.

Messze vezetne ezen a téren is kitérjeszkednünk az apró részletekre.

Tény azonban az, hogy a szakoktatás, a

*) Baross Károly „Szőlőművelés“ című művéből.

Itt is, ott is boldogtalan.“

Az ifju összerendezte az utolsó soroknál; mintegy önkívületben dúdolta magában:

„Nem nyujt enyhét a más világ.

Kinek ily nagy bánata van,

Itt is ott is boldogtalan.“

— Mújd meglássuk — tűnődik magában — majd meglássuk . . . De hát érdemes volt ezért a leányért a sorsot, a véletlent kihívni? Érdemes volt miatta a fekete golyót kihuzni? . . . Nem volt biz az érdemes; de most már nem lehet rajta változtatni . . . Most már meg kell lenni . . . Egy Homordy nem szökhet meg gyávan.

Ez az a lány a kit ő mindenek felett szeretett, imádott, a kiért szívesen odaadta volna menyeyi jussát is. A mint hogy oda is dobta, a nélkül, hogy a leány az övé lehetett volna. S mi lesz a jutalma érte? Az, hogy elfelejtik, — a szeretett leány vigad a más karján, mikor már az ő szive a sirban porlad.

Hja! ilyen a világ . . . Most már van esze, de akkor még nem volt . . . Így okoskodott magában, ilyen gondolatok futották át agyát egy pillanat alatt.

. . . Csak hogy már késő! . . .

— No Jóska, még egyet: „Lehullott a rezgő nyárfa ezüst színű levele.“

A cigány e nótával művészetének tetőpontjára lépett. Az ilyen zene talán még a félholtat

Igen. Csakhogy a tizenharmadik — bár barna gyerek — de mégsem ezigány.

Annál nagyobb ur.

— Hej! Jóska, aztán szivedből húzd ám most az egyszer — mondta egy elnyomott hang.

— Hiszen úgy szoktam én mindig a nagyúrnak, — nem először húzom.

— De most neki húzd ám, hát csak Isten igazában. . . Ugy is utoljára húzatom neki.

E pillanatban felhangzik lágyan fülbemászóan az illatos légből — a kedves dal, az ő nótája:

„Érik a —, hajlik a búzakalász,

Nállam hübb szeretőt soh' se találsz.

Szállj ide, szállj oda fecske madár,

Kérdezd meg rózsámat mért csapodár.“

Hej! Mikor máskor húzatta, akkor így dalolták.

„Kérdezd meg rózsámat, szeret-e már?“

Most már nem kérdezi tőle . . . Vége van annak, — vége örökre.

Benn a kis sarokszobában nagyon rosszat álmodik a szép leány.

Álmában felszállt egy üstökös csillagra s az rohant, rohant vele a mérhetetlen világűrbe, míg beleütközött egy másik üstökösbe.

Erősen szoritja arcát a vánkushoz, s apró kezeivel görcsösen markolja rózsaszín selyempaplanját.

szakmeretek terjesztése ebben az irányban is sok kívánni valót hagy hátra.

Itt ugyan már sok a példa, de egy, a szőlőmiveléssel soha nem foglalkozó népréteggel állunk szemben, melynek vezetői, uttorói között is ritka a szakértő szőlőművelő.

Tessék végig nézni homoki szőlőinket, alig van vidék, ahol a nép területeit jól műveli. A legprimitív hibák általánosak, a szőlőbetegségek ellen való védekezés igen hátra van; a borkezelésről pedig homoki vidékeinken nem is beszélhetünk.

A tanításra, a szakértelem terjesztésére nagyobb sulyt kellene a homoki szőlőknél is helyezni és különösen még nagyáldozatok árán is, közre kellene hatni a homoki borok tökéletesebb kezelésére.

* * *

A földművelési minisztériumnak a homoki szőlők érdekében hozott legnagyobb intézménye a kecskeméti „Miklós telep“, melyre vincellér iskolát is építettek.

Ez a helyes, bölcsek intézkedése és sokat várhat tőle a homokvidék szőlőkultúrája.

A vincellériskolák a homoki vidékeken szaporítandók és különös suly helyezendő a vándor előadásokra a homoki szőlőkkel bíró községekben.

MI UJSÁG?

Eljegyzés. Stern Jakab kereskedelmi utazó kedves leányát Ellát, eljegyezte Pollák Albert cs. apácza kereskedő.

Tanácsülés. F. hó 20-án tartott tanácsülés a szüret megkezdésének határ idejét — az érdekeltek előzetes meghallgatásával — október 1-ére határozta el. Ez alkalommal tárgyalatott a helybeli század parancsnokság előterjesztése egy fürdő helyiség felállítására iránt, melyre nézve a bíró megbízott, hogy a parancsnoksággal egyetértőleg egy fürdőző helyiséget készítsenek s abba 3—4 fürdő kádát állítsanak be.

Iskolaszéki gyűlés. A helybeli róm. kath. iskolaszék a jelentés első gyűlését ma délután 4 órakor tartja, melyen több jelentékeny tárgy kerül a plénum elé. Ugyanakkor fog tárgyalni az a folyamodvány is, melyben a súlyos betegségben szenvedő tanító Horváth József, bizonyos időtartamra szabadságolását kéri. Ismerve a róm. kath. iskolaszékek a népnevelés

is feltudná élesíteni, — az élők pedig szívét repezti meg.

A kis szobában a szép leány fuldokló zokogással tört ki, — talán a rossz álom miatt, vagy talán a cigány szomorú nótája a — bucsuztatató — hatott a lelkére.

Mikor a banda az utolsó sorokat játszotta:

„Isten hozzád édes,
Isten hozzád kedves,
Visznek engem a sirba.“

hirtelen — mint a kit üldöznek — ugrott ki az ágyból. Pongyolát kapott magára, gyufát rántott, a sietéstől reszkető kezével gyújtott gyertyát s odaigyekezett az ablakhoz. Kilökte a zsalukat, hogy legalább csak egy pillanatra is láthassa azt a szép barna fiút, ki az éji zenét adta, s kinek ez az utolsó estéje. Sejtette, hogy ő is itt van, álmában meghallotta a hangját, azt a jól ismert hangot.

. . . Bizonytal itt van még. Talán szólhatna is hozzá egy pár szót . . .

De a zene elhangzott. Tompa lépések jalezték több emher menését.

A szép, szelíd arcú leány hiába bámult ki könnyes szemével a harmatos éji légtérbe, — hiába kereste a kedves alakot az már eltűnt.

. . . A rezeda, meg a jázmin azt susogták, hogy: „késő, — késő . . .“

Máthé Ilka.

és a tanítók ügye iránt kifejtett buzgóságát, nemes érzését és méltányossági hajlamait, hisszük, hogy az önhibáján kívül ez idő szerint munkaképtelen de támogatására érdemes tanítónak és családja sorsa felett kedvezően fog dönteni az által, hogy a törvényben is biztosított egy évi szabadság időt kérvényező részére készséggel megadandja. Ez ügynek humánus elintézésére bizonyára a többi törekvő tanítókra is megnyugtatólag fog hatni.

Zárúnnepély. Mult számunkban már jeleztük, hogy a kath. Olvasóegyletben alakult „Tekézők-társasága“ szezon zárúnnepélyét f. hó 26-án, Szerdán d. u. 4 órától kezdődőleg fogja megtartani, mely tekeversenyből és társasvacsorából fog állani. A versenyen részt vehetnek mindazok, akik a nyeremény tárgyak értékéhez hozzájárulnak s ugyanazok nyertesek is lehetnek, ha a versenyzők közül első, második vagy mint harmadrangú győztesek kerülnek ki. A versenyt fél 8 órakor a kis Casinó helyiségében társas vacsora követi. Egy teríték ára egy korona és 40 fillér, mely díjért izletes paprikás bust, pompás túrós csuszát és egy üveg jó bort fognak felszolgálni. — A tömeges előjegyzések után bizvást remélhető, hogy ez ünnepély kedélyességre méltó vetélytársa lesz az előbbieknél. — Mindazon urakat akik bár nem tagjai e társaságnak, de részt ohajtanak venni e mulatságon, magyaros vendégszeretettel ez uton hívja meg a rendezőbizottság.

Járásbiróságunk ügye. A vármegye közigazgatási bizottságának f. hó 13-án tartott ülésén, Fazekas Ágoston vármegyei főjegyző, a tárgysorozatban előterjesztést tett itt helyben szervezendő járásbiróság felállításáról, hogy erre nézve milyen megállapodás, illetőleg hogy e tekintetben mi az álláspontja a közigazgatási bizottságnak, nem tudjuk, de intézkedtünk, hogy a határozatot megtudhassuk, amiről annak idején értesíteni fogjuk olvasóinkat.

A honvédség lóvásárlása. A m. kir. honvédség pénteken tartotta lóállomány pótlása céljából a lóvásárlását, fölvezetett vagy 40 darab ló, de biz azok közül egysémet ütötte meg a vásárló bizottság „m é r t é k é t“, csupán egy ló kelt el, Farkas János czeplédi 280 frtért. Az abonyi lovak tehát nem katonák alá valók. Haj haj!

Iskola-adó. Sági Károly és társai czeplédi lakosok nem akartak Abonyban iskolaadót fizetni. Folyamodtak ide, folyamodtak oda: mindenütt elvesztették az ügyüket. Most a m. kir. vallás és közoktatásügyi minisztérium is kimondta, hogy bárhol lakjanak Sági uramék: az abonyi határban levő fekvő birtokuk után az iskolaadót megfizetni kötelesek. — Összetévesztik sokan az iskolaadót az egyházadóval, párbérral mivel. — Igen is az egyház terheit csak egy helyen tartozik fizetni mindenki, ott t. i. a hol lakik, de az iskola terheit mindenütt meg kell fizetni, a hol csak birtoka van valakinek. — Ez régi dolog; ezt ugyan kár volt egész a miniszterig vinni.

A vigyázatlanság áldozatai! Tarkó János dohányos neje az égő lámpát töltötte föl petróleummal, miközben az olaj felrobbant, Tarkóné ki különben szívbeteg, ijedten dobtá el az üveget, de már akkor magát is leöntötte az égő petróleummal, a melléte álló 2½ éves kisfiát is. A megijedt asszony sikoltozva rohant ki az udvarra, hol egyik szomszédja hirtelen leöntötte vízzel, ekkor hallatszott belülről a kis gyermek fájdalom kiáltásai, mire az alig magához tért anya futott vissza a szobába, melynek földjén egész láng tenger hullámozott, a közepén a kisfiú vergődött szörnyű kínok között. Az anya felkapta a gyermeket, s magához szorongatva igyekezett oltani ruhácskáját míg kiért vele, de már későn volt minden s ő maga is újból égési sebeket szenvedett. A kis fiú másnap este halt meg az anya pedig most is élethalálkört kinlódik. Ilyen eseteket nap-nap után hall és olvas az ember, de azért tanulságot senki sem merit belőle, ez pedig annál elszenvedőbb dolog, mert nem mindig csak a vigyázatlanság okozója lakol könnyelműségért, hanem igen gyakori az eset, hogy ártatlan kis gyermekek is áldozatul esnek.

Járásbiróságunk. Lapunk zártakor vesszük „Pestvármegye“ szerkesztőjétől amaz örvendős hírt, hogy a f. hó 13-án tartott megyei közigazgatási bizottság ülés, az itt felállítandó kir. Járásbiróság szervezése tárgyában. Fazekas Gusztáv megyei főjegyző előterjesztését pártolólágg terjesztette föl a m. kir. Igazságügyminisztériumhoz.

A lakodalom vége. Polacek tószegi berlónél nagy lakodalom volt a napokban, Abonyból is, Tószegről is, Szolnokról is igen so-

kan voltak a hivatalosak, a kik meg is jelentek a vendégszerető házi gazda szívesellátására. Hogy milyen nagy mulatság volt, az elfogyasztott nyolcz hektobor eléggé illusztrálja. Kijutott a kocsisoknak is bőven, a kik a vendégsereget kifuvározták. Ezt aztán úgy hálálták meg, hogy reggel felé össze szedtek minden elvihetőt a tanyáról, többek között a mi Bozsó clarinetosunk 50 koronás clarinétját is. A nyomozatot tegnap indította meg a csendőrség, melynek eredménye is lett s több tárgyak megkerültek itt Abonyban, Szrapkó Ferenc fuvaros révén.

Kézrekerült lóköltők. Milus Páltól elloptak két ökör tetesei kézre kerültek s a kecskeméti törvényszéknél vannak letartóztatva. Ezek egy nagy kiterjedésű rabló banda tagjai, melynek székhelye Hevesben van. Ezen banda tagjai követték el a Dobozy Józsefnél történt betörést is, mely éjszakán Szolnokon ellopták a rendőrkapitány ruháit, ugyancsak ott egy készruha raktárt is feltörték, a rendőrség szemé láttára hordták ki a drága készruha nemüeket, akik azonban azt hitték, hogy a kereskedő vásárra rakodik oly kora hajnalban. Ezek törték fel a török-szentmiklósi templomot, honnét minden értékes tárgyat, a szentséget is ellopták, ugyancsak feltörték a szolnoki ref. templomot is. Nagy a gyanu, hogy násznagyuk itt abonyban is van.

Új ékszerész és órászület. Kintzler Géza jóhírnevű czeplédi ékszerész és óras egy fiók üzletet szándékozik nálunk nyitni, a nyomda mostani helyiségében, minthogy a nyomda Laczkó Bertalan piactéri házában lesz át helyezve.

Kossuth-szobor leleplezés Nagy-Körösön. A magyar alföld eme hazafiasságban igazán tündöklő városa e hó 30 án leplezi le Kossuth Lajosnak, a nagy kormányzónak szobrát. A város előkelőségei a legnagyobb fényt fejtik ki eme hazafias ünnep alkalmából. Az avató beszédet Kovács Lajos református lelkész, az ünnepi díszbeszédet pedig a város országgyűlési képviselője, Eötvös Károly fogják tartani. Kossuth Ferencet Nagy-Körös városa küldöttségileg hívja meg a leleplezési ünnepélyre; meghívják Kossuth Lajos Tivadart is, a ki azonban nem vehet azon részt, mert csak 17-ig időzik szülőföldjén.

Kossuth Lajos szószéke. Czepléd városa kegyelettel őrzi Kossuth Lajosnak azt a szószékét, a melyről 1848-ban a híres czeplédi szózatát intézte a néphez. Gubody Ferenc, Czepléd város polgármestere már régebben azt indítványozta a városi tanács előtt, hogy Kossuth Lajos szószékét ajándékozzák a Kossuth-muzeumnak. Ezt az indítványt a czeplédek el is fogadták, mivel azonban a Kossuth-muzeum még nem nyílt meg, a szószék egyelőre még Czepléd város tulajdonában marad. Most nemrég a nemzeti múzeum igazgatósága kereste meg Czepléd város tanácsát, hogy engedje át a szószékét a nemzeti múzeum részére, Czepléd városa a kérelmet teljesítette is, azzal a feltétellel azonban, hogy az ereklyét csak ideiglenesen engedi át a múzeumnak addig, amíg a Kossuth-muzeum el nem készül. A nagybecsű ereklyét már a napokban átszállítják Budapestre.

535. m. kir. hivatal. Ötszázharminczöt magyar királyi állatorvosi állásra hirdet pályázatot a földművelésügyi miniszter. Az 1900. XVII-ik t. cz. alapján történik ez, mely törvény államosította az állatorvosi állásokat az igazgatás egész vonalán. Ez új magyar királyi állatorvosi állások a VI., VII., VIII., IX., X. és XI. fizetési osztályokba vannak sorozva, az ezen fizetési osztályoknak megfelelő illetményekkel s m. kir. állategészségügyi főfelügyelői, felügyelői, főállatorvosi és állatorvosi ranggal. Ezenkívül a pályázat m. kir. állatorvos-gyakornoki állásokra is szól. Ez állásokkal évi ezer korona segély díj jár. Eszébe jut az embernek az eszkimók fohásza, hogy: sok az eszkimó, kevés a foka. Csak hogy mi megfordítva mondhatjuk: sok a foka, kevés az eszkimó.

Az osztrák magyar bank kecskeméti fiókja f. hó 17-én nyílt meg.

Bérekocsik fuvardijja. A czeplédi főkapitány szabályzatot dolgozott ki a bérekocsik fuvardijjának szabályzására, mely szerint a vasútól bárhová a városban a fuvardij 60 f. ha maga használja valaki a kocsit 1 k. 40 f. A várakozási idő félórára 60 f. 1 órára 1 k. 20 f. Külső területre 1 óra 1 k. 40 f. minden további óra 1 k. Nálunk és igen üdvös dolog volna egy ilyen szabályzat kidolgozása, van ugyan nekünk is ta-

rifánk, de attól ugyan kényökre kedvükre szedhetik a bérkocsisok a díjjakat kinem érdemelt módon s ahhoz képest, a mint az illető kényszer helyzete diktálja.

— **Változás a marha járatok (passus) kiállításában.** A pénzügyminiszter 1901. január 1-ével új kinestári marha levél úrlapok forgalomba hozását rendelte el, mely szerint azok ára emelkedni fog. 2 évesnél idősebb ló és szarvasmarha után darabonként 20 fillér, 2 évesnél fiatalabb ló, szarvasmarha, valamint korukra való tekintet nélkül minden öszvér és szármár után 12 fillér, juhok, kecskék, sertések első darabja után 4 fillér, minden további darab után 2 fillér bélyeg illeketet állapít meg.

— **A korcsmárosok iparengedélye.** A pénzügyminiszter a napokban érdekes határozatot hozott egy felmerült vitás ügyben. Kimondotta, hogy a korcsmaüzlet gyakorlásához a pénzügyi hatóság engedélyén kívül, iparengedély nem szükséges.

— **A kínai császárné kivégzése.** Az immáron kére került s az európai csapatok fogságában lévő kínai anyacsászárnét halálra ítélték. Mielőtt a kivégzés megtörténne, a német császár sürgönyileg intézkedett, hogy a császárné kivánságát teljesíteni kell. Megkérdezték tehát a keresztények nagy gyűlöljét, hogy mi az utolsó kivánsága, mire a császárné így felelt: „Hallom, hogy Budapesten van egy kitűnő élelapp, a melynek „Mátyás Diák“ a címe. Erre fizessenek elő s ha ide érkezik, fordítsák le kínai nyelvre. Elakarom olvasni a jövő évfolyamait is“ Mi ehez a kábelén érkező hírhez csak azt jegyezzük meg, hogy a „Mátyás Diák“ előfizetési ára negyedévre 3 korona és hogy a kiadóhivatal (Budapest, Sarkantyus-utca 3.) szívesen küld mutatványszámot, hogy mindenki meggyőződhesse arról, hogy a kínai császárné érdeklődése és kivánsága teljesen jogosult.

— **Az angol-búr háború,** a kínai bonyodalom, az olasz király meggyilkolása, mind olyan világesemények voltak, a melyekről teljesen kimerítő, részletes tudósítást csak olyan nagy terjedelmű napilap tudott olvasó közönségének adni, aminő hazánkban egyedül az Egyetértés. Az immár 34-ik esztendeje fennálló „Egyetértés“, a külföldi világlapok nagyságába jelenven meg nemcsak a belföldi, hanem a külföldi fontosabb és érdekesebb eseményekről is a legkitűnőbb, bő tudósításokat adja. Az egész magyar olvasóközönség tapasztalhatja azt évek hosszú sora óta, hogy az „Egyetértés“ ezen a téren valóban versenyen kívül, egyedül áll a napi sajtóban. Párját ritkítja az „Egyetértés“ abban is, hogy az országgyűlési tudósításaiban pártkülömbőség nélkül nagy részletességgel közli a szónokok beszédeit. Politikai értesülések dolgában is mindenkor előjárt az „Egyetértés“. S a ki az „Egyetértés“-re fizet elő, az a legkiválóbb szépirodalmi élvezetet biztosítja magának és családjának. Az „Egyetértés“ regény-csarnokában vagy a legkitűnőbb idegen írók fordított regényei jelennek meg, vagy magyar íróink jeleseink gárdájából ir valamelyik regényt a lap számára. Tárzarovatát ismert nevű írók látják el s Eötvös Károly, a legmagyarabb író, a kinek eddig között tárczái hihetetlen sikert értek el, egyedül az „Egyetértésbe“ írja tárczáit. A lap vezére Eötvös Károly, főmunkatársa Kossuth Ferencz, felelős szerkesztője Dienes Márton. Az új évfolyad küszöbén az „Egyetértés“ kiadóhivatala (Budapest, IV. papnövelde-utca 8. sz.) szívesen küld mutatványszámot annak, a ki címét egy levelezőlapon beküldi. Az „Egyetértés“ előfizetési ára 1/4 évre 10 kor. 1 hónapra 3 korona 60 fillér.

— **Mikor lesznek a képviselőválasztások?** Ez a kérdés egyre jobban izgatja a kedélyeket. Némelyek azt mondják, hogy a tél folyamán, mások, a beavatottabbak szerint; tavaszkor. De oszlattassék fel a képviselőház bármikor, annyi máris kétségtelen, hogy ily nagyarányu, izgalmas képviselőválasztásunk rég nem volt, aminőnek ez mutatkozik. De az is bizonyos, hogy a „Budapest“ pol. napilap, mint a multban, ezuttal is ki fogja venni bő részét a választási háborúból. Máris gyűjti az arcképeket, hogy a választóközönséget ne csak a jelölt urak viselt dolgaival, hanem hű arcképmásával is megismertesse. Am a „Budapest“ más tekintetben is folyton-folyvást azon igyekszik, hogy a magyar olvasóközönség páratlanul álló nagy rokonszenvét, amely negyedszázados pályafutásán állandóan kíséri, továbbra is megtartsa s öregbitse. Tagadhatlanul megbízható, élénk, jól szerkesztett 48-as újság.

Vezérezikeit legtöbbnyire orsz. képviselők írják, köztük Kossuth Ferencz a függetlenségi párt elnöke. Hírei frissek, tárzarovata változatos; folyvást két érdekfeszítő regényt közöl egyszerre, Vasárnaponkiat pedig „Uj-Budapest“ cím alatt humorisztikus mellékletet csatol a fölaphoz s e vicclap talánymegfejtői közt, a jutalom-könyveken felül, még egy-egy Józsiy-sorsjegyet sorsol ki. Ha még tudjuk, hogy a „Budapest“ minden rendes előfizetője újévkor egy 1901-re szóló díszes nap-tárt kap egészen ingyen, — ugy nem csodálkozunk rajta, hogy a „Budapest“ a legolvasottabb és a legelterjedtebb napilapja hazánknak. — Előfizetési árak: Egész évre 24 korona, félévre 12 korona, negyedévre 6 korona, egy hónapra 2 korona. Mutatványszámokat kívánatra bárki ingyen kaphat. A megrendelések, előfizetések a „Budapest“ kiadóhivatalához, Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. sz. a. intézendők.

— **Eredeti végrendelet.** Sárosi Sáros Sándor nyugalmazott hivatalnok végrendeletét a budapesti törvényszéknél a napokban hirdették ki. A végrendelet szóról-szóra így hangzott: „Vagyonomat, amely a kereskedelmi bank aczélszobájában van elhelyezve, hat gyermekemre hagyom. Hogy ez a vagyon miből áll, azt később tudják meg. Ekkor győződnek meg arról is, hogy jövendő boldogságunkról fényesen gondoskottam.“ Az örökösök a kihirdetés után a Kereskedelmi Bankhoz fordultak, hogy atyjuknak az aczélszoba egyik szekrényében őrzött örökségét kézhez haphassák, a mi meg is történt. Ugy-e, hogy miből állt ez az örökség? Hat darab nyugtából. Minden egyes nyugta arról szólt, hogy Sárosi Sáros Sándor ötven esztendőre előfizetett a Mátyás Diákra, a legvigabb magyar élelappra. A gyermekek, mikor megértették a dolgot, örvendve kiállottak föl: „Elégedettségünk, vigságunk és boldogságunk ötven esztendőre biztosítva van.“ Mindehhez hozzá tesszük még, hogy a Mátyás Diák kiadóhivatala Budapesten, Sarkantyus-utca 3. szám alatt van s hogy a Mátyás Diákra rövidebb időre is elő lehet fizetni. Negyedévre az előfizetési ár 3 korona. Mutatványszámot is küld a kiadóhivatal.

— **Eladás.** Egy jó karban levő Meidingen kályha eladó. Czim a kiadóhivatalban.

100—300 frtig

Havonta megkereshető bármily foglalkozásu egyének által biztosan és becsületesen, tőke és risikó nélkül hatóságilag engedélyezett állam papirok és sorsjegyek eladásával az ország minden helyiségében.

Ajánlatok „könnyű kereset“

Czimen **Singer Gyula hirdetési irodájába.** 4-6

Bpest IV. Sziv-utca 56 sz.

Öszibaraczk

eladó Kubicsek János szöleiben, jelenleg befőzésre, később éretten is.

Eladás.

A 3-ik kerületben lévő Schwemmer Betti-féle lakház jutányos árban és kedvező feltételek mellett szabadkézből eladó. Bővebb felvilágosítást ad a tulajdonos: „Pestmegyei abonyi takarékpénztár.“

Október első napjaiban tartandó szüretkor nagyobb mennyiségű rizling bormust van eladó. Felvilágosítást ad e lap kiadóhivatala.

Eladás.

Prohászka Ferencz örökösei ház és beltelke a második kerületben szabadkézből eladó, értekezhetni a lakáson az örökösökkel.

Egy jó családból való fiú tanulóknak fölvetetik e lap kiadóhivatalában.

Törlesztéses kölcsönök

földbirtokokra I. helyre 5³/₄% évi anuitásra 43¹/₂ évre készpénzben az ingatlan ²/₃ értéke erejéig, — II. helyre 6% kamatra törlesztés nélkül.

Városi bérházakra az érték ¹/₃ erejéig törlesztéses kölcsönök csak I. helyre hason feltételek mellett engedélyeztetnek.

Felvilágosítással szolgál díjtalanul —11

Gerő Albert

Bpest, VII. Nefelejts-utca 8.

Van szerencsém Abony város n. é. közönsége szives tudomására hozni, hogy

„PHÖNIX“

BIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG ÜGYNÖKSÉGÉT elfogadtam, mely társaság **élet, baleset, leánykiházásítás, tűz, jég és általános biztosítást** minden eléghető tárgyakra a legolcsóbb áron eszközöl.

Biztosítások a nyomdában elfogadtnak.

Bővebb felvilágosítással bárkinek szolgálók.

Kiváló tisztelettel

Szerdahelyi János.